

Eva Vanhooydonck

Lesgeven was voor Eva altijd een heel logische stap. Samen met haar tweelingzus is ze opgegroeid in een onderwijsfamilie. Ze is niets anders gewend dan een mama die leerkracht is. Ondertussen staat ze zelf voor het vierde jaar voor de klas en geeft ze les in het vierde leerjaar. Voor steun, goede raad en af en toe wat hulp kan ze steeds terecht bij haar mama en haar zus die voor dezelfde job koos.

Wat wil ik?

Ik wil dat elk kind zich gelukkig voelt. Het welbevinden in de klas is voor mij een prioriteit. Ik ben er ook van overtuigd dat als kinderen zich goed voelen in de klas het leren beter gaat. Voor mezelf wil ik vooral dat de goesting om les te geven blijft. Als jonge leerkracht zie ik het allemaal nog zitten, maar wat als er meer en meer werk blijft bijkomen? Dat is namelijk iets wat ik bij mezelf en mijn collega's zie gebeuren. Voorlopig zijn mijn extra taken oké en doe ik ze ook met plezier.

Waar sta ik voor?

Ik wil dat leerlingen zich welkom voelen, zowel bij mij als leerkracht als bij elkaar. Dat draagt ook bij aan een goede sfeer in de klas. Daarnaast vind ik het belangrijk dat ze allemaal les kunnen volgen op hun manier. Ik sta echt wel voor de methode van het sporenbeleid zodat iedereen op zijn niveau kan werken. Sommige kinderen ondersteun ik extra waar nodig, andere leerlingen gaan meteen zelf aan de slag. Bij mij moeten de kinderen ook niet zitten en zwijgen. Ze moeten natuurlijk wel luisteren en opletten als ik iets vertel, maar tijdens het werken mogen ze ook stilletjes hulp vragen aan hun burens.

Waarover ben ik bezorgd?

De werkdruk die ik momenteel als leerkracht ervaar. Ik merk dat het soms wat veel wordt en envaar dan nogal snel stress. Er zijn ook erg veel verwachtingen. Het onderwijs staat niet stil en er zijn vaak nieuwigheden. Je moet als leerkracht echt wel bijblijven. Een andere zorg die ik heb is dat ik elk kind perfect wil begeleiden. Ik wil dat ze allemaal goed mee zijn. Zorgen dat iedereen gelukkig is, vind ik belangrijk. Maar dat is niet altijd haalbaar. Gelukkig kan ik steeds bij mijn collega's terecht voor de nodige hulp. Wanneer je veel ervaringen deelt, heb je enorm veel steun aan elkaar.

TEKST

Sandy Demandt

FOTO

Heidi Rombouts